

ONTMOETING MET JOSIANE VANHOUTTE

In haar atelier is Josiane Vanhoutte voor volle honderd procent de kunstenaar. Ze werkt en schept er en is één en al concentratie. We kunnen hooguit wat in de weg lopen. Enfin, die indruk hadden we toch.

Na het atelierbezoek, in haar eigen thuis, is Josiane Vanhoutte de enthousiaste vrouw die vol warmte over haar kunst kan vertellen. Een Oostendse kunstenaar wier werk onze aandacht overwaard was. De tijd zal ongetwijfeld uitwijzen dat Josiane Vanhoutte een kunstenaar is met zeggende kracht en met een niet te stuiten drang om steeds weer bezig te zijn. Het lijkt er op alsof zij permanent bezig is haar bestaan te bevestigen via haar creaties. Kunst als antwoord op duizenden vragen. Heeft het leven zin, heeft het waarde. Waar ligt die waarde;

Het koorddansend meisje is en blijft een sterk en ontroerend beeldhouwwerk.

Met meesterlijke hand boetseert en beitelt zij haar paarden.

Intrigerend vonden we eigenlijk ook dat Josiane Vanhoutte, als een volledige autodidakte, pas op haar 34ste zich zo intens en met succes met boetseerlei is bezig gaan houden.

Maar waarom al die vragen. Vandaag is Josiane Vanhoutte een volwaardig en succesvol beeldhouwster. Ze kan daarbij heel vloeiend van figuratief, over half-figuratief naar abstrakt overschakelen. Josiane Vanhoutte is haar materie meester. Ze heerst erover met een niet te miskennen tedere liefde.

Een boeiende ontdekking bij het bewonderen van het werk van Josiane Vanhoutte was steeds ook de grote innerlijke verbondenheid die we daarbij ontdekken tussen hetzij, de mens, het dier, de beweging of houding, tussen met andere woorden het onderwerp van haar kunstwerk en het reële kunstwerk. Josiane Vanhoutte is dooreerlijk in haar kunst en dat is frappant, het getuigt ook van grote vakkennis.

Ooit heeft ze zelf geroeid en dat valt te herkennen in haar beeld «de roeier» dat de watersport symboliseert aan de Watersportbaan te Gent.

Hetzelfde kan gezegd worden van Josiane Vanhoutte en haar paarden. Paarden zijn voor Josiane Vanhoutte levende dieren die ze gestreeld heeft en waarop ze gereden heeft.

Op meer dan virtueuze wijze boetseert en beitelz zij haar paarden. Haar paardjes en paardekoppen zijn zeer gegeerd. Een prachtexemplaar vormt het speciaal voor de «Grote Prijs Max Dugniolle 1991» op de Oostendse Hippodroom ontworpen beeld. Het edelste dier, van «vluchter» naar «Arabier» en «springpaard» vormt één van haar geliefkoosde modellen.

Beelden op het atelier.

Zittend beeldje: «rust en veiligheid».

Lezend meisje en non-figuratief

Een beeldje dat we zelf nooit meer zullen kunnen loslaten is dat van het sierlijk koorddansende meisje. Het lijkt ons moeilijk te evenaren.

Verrukkelijk is evenzeer het beeld van het meisje dat een boek zit te lezen op haar kamer. Thuis in de bekende, de intimistische wereld van Josiane Vanhoutte. Hoogstandjes van kunst. Sierlijke en tegelijk originele ontwerpen die het in ieder interieur kunnen doen.

Een antwoord op een zoeken naar een beschermende, een veiligere wereld. Werk dat bewondering afdwingt maar evenzeer respecteert.

In ons eigen patrimonium verdient Josiane Vanhoutte zeker veel beter dan ze tot op heden toegemeten kreeg.

cw.